

DE VLUCHTWET

DOOR P. VERHOOG

DE eerste maal die ik hem ontmoette, was aan boord van een klein passagiersschip, van Havana in de richting Panama-Kanaal. Er voeren ongeveer een dozijn kajuitspassagiers mee, hoofdzakelijk Spanjaarden of inwoners van de Spaansch-Amerikaansche republieken, zakenlui. Dan was er de Italiaansche graaf, wiens kaartje een aantal titels en een kroontje vertoonde, en die beweerde dat hij ook voor zaken op reis ging. Hij sprak even gemakkelijk Spaansch als Engelsch of Duitsch, werd zoodoende het middelpunt van de groep. Bij voorkeur converseerde hij over Italiaansche kunst, opera's en boeken. Volgens hem waren er buiten het Italiaansch maar drie latere auteurs de moeite van het lezen waard: Anita Loos in „Gentlemen prefer blondes”, Frank T. Bullen in „Cruise of the Cachelot”, en Mommsen. Verder was er een Russische diplomaat, met vrouw en dochtertje. Hij intelligent, tenger, asthmatisch, blond snorretje en pince-nez, bemoeide zich weinig met zijn medepassagiers, niettegenstaande hij minstens een dozijn talen sprak. Terwijl zijn vrouw een jonge elegante West-Siberische, met ietwat Mongoolsch om de prachtige donkere oogen en het weggepoederde neusje, flirtte op kampanje of sloependek, zat hij stil in zijn hoekje op een dekstoel Spaansch te studeeren, of leerde het dochtertje Russisch lezen uit een kinderboek met prenten, en zong haar 's avonds voor ze naar bed moest weemoedige Wolga-liedjes voor.

Vrouwelijke passagiers reisden er in de kajuit maar twee. Buiten de jonge Russin nog een vijftigjarige virago, verscholen in zij, verf, valsche juweelen en zwoele parfum. Men beweerde dat zij bordeelhoudster was, en handelsreisjes deed in blanke slavinnen. De mannelijke passagiers schenen haar voor dood verklaard te hebben, en in het bijzonder de Spanjaarden gebruikten, als ze niet in de buurt was, uitdrukkingen die ongeschikt zijn om te vertalen.

Tenslotte Herr Rankenthal, in wien men onmiddellijk den Duitscher herkende, aan het te stram-correcte in houding en manieren, aan de keelklank van zijn Engelsch en beginnelingen-Spaansch, aan de vierkante schedel en de vierkant vooruitgespalkte borst. Hij hield zich op achtergrond, ongewoon aan het milieu.

Dat begon al meteen 's avonds na vertrek uit Havana. De andere heeren, Latijnsch-gezellig, zochten elkanders raffelsnelle stemmen. In een halve kring zaten ze aan dek, rookten lange nacionales of pikzwarte breva's, en keken onderwijl naar de langzaam verglijdende kust van Cuba. Maanlicht vloeiende over de trapvormige bergen van Mariël, en over de palmenfranje op het water. De Spanjaarden, luidruchtig en openhartig, kamden door op de toentertijd gebruikelijke Iberische onderwerpen: Madrid, de stad die leefde